

៤. គ្រឿងរាយការណ៍

תְּנִידָה: כְּלֵי יְמִינָה וְמִינָה

Chief NANCID All NY

ויל שהעיקר הוה למדנו מפרשת מריש שאמור להן הקביה «לא כן עבדי משה פאי'ס אדבר בו במראה ולא בחידות וגוויא», אבל בשעה שדיברنا מרים עדיין לא נאמרה הפרשה היא ולא-nodeי עדרין העיקר הוה וריבורה אז לא היה בו כפירה בעיקר מעיקרי הדת. אבל לשחריר שמייעטן מדרגת מרעיה מכפי שהוא באמתך, אבל עכשו אם יאמר אDEM. כמו שאמרה מרים, שנובאות מרעיה איננה גROLה מנובאות שאר הנביאים. הי' כופר נאחד מפייר הרת.

6

הנ' זכרון

שלשה עשר עקרים

- א** אַנְיִ פָאמִין בָאמוֹתָה שֶׁלֶמֶת, שַׁהכּוֹרְאָ יַתְבְּרֹךְ שָׁמוֹ הַוָּא בּוֹרָא וּבְנָהֵג
לְכָל הַבָּרוֹאִים, וַהֲוָא לְכָדוֹ עֲשָׂה וְעַזְלָה וְעַצְלָה לְכָל הַפְּצָלִים:
- בּ** אַנְיִ פָאמִין בָאמוֹתָה שֶׁלֶמֶת, שַׁהכּוֹרְאָ יַתְבְּרֹךְ שָׁמוֹ הַוָּא יְחִידָה וְאֶחָד
יְחִידָות קְמוֹהוּ בְשָׂום פָּנִים, וַהֲוָא לְכָדוֹ אַלְפִינָן, כֵּה הַעֲדָה וְהַקָּהָה:
- גּ** אַנְיִ פָאמִין בָאמוֹתָה שֶׁלֶמֶת, שַׁהכּוֹרְאָ יַתְבְּרֹךְ שָׁמוֹ אַיְנוֹ טָף, וְלֹא
יַשְׁגִּיחוּ מִשְׁגִּיחַ הַגּוֹת, וְאֶחָן לוֹ שִׁים דְקִין בְּכָלָל:
- דּ** אַנְיִ פָאמִין בָאמוֹתָה שֶׁלֶמֶת, שַׁהכּוֹרְאָ יַתְבְּרֹךְ שָׁמוֹ, הַוָּא רַאשָׁן וְהַאֲסֹן
אַמְרָן:

ג. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורה יתברך שם לו לנצח ראה לההפלל, וכן לולתו ראוי לההפלל:

וְאַנִי מֵאכִין בָּאמֹנוֹת שֶׁלֶמֶה. שֶׁכֹל דְבָרִי נִכְיָאִים אֲכַת:

הנני מאמין באמונה שלמה, שנובעת מפה ורבנו צליין הילום קיימה אמתית, ושהוא היה אב לנכדים. לזכרים ולנשים ולילדים אחים:

“אני מאמין באמונה שלמה, שאותה הותנה לא תהיה מחלפת, ולא תעה פולבה אהבה, פאם ברברא ירבבב בדורות.”

• אֲנִי מַאֲמִין בָּאֱמֹנוֹתֶךָ שְׁלָקָה, שְׁהַבָּרוּ יְהִירָךְ שְׁמוֹ יְהִידָךְ כָּל
כָּלֵינוּ אָדָם וְכָל מְחַשְׁבוּתָם. שְׁגָגָתָךְ, פִּיצָר יְמִיד לְבָם הַמְּבָנָן אֶל כָּל
כָּלֵינוּ:

אָנֹי מַקְמֵין בְּאֶמְוֹתָה שְׁלָקָה, שְׁכַבְנָא יִתְכַּרְךּ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טֻוב לְשׁוֹמֵר
מִצּוֹתָיו, וּמְעַנֵּישׁ לְעוֹבְרֵי מִצּוֹתוֹ:

ג- אני מאמין באמונה שלמה, בביטחון הקפיטית, וכך על פי שיחתמה מהנה, עם כל זה אמינה לו בכל יום שיבוא:

**מי אמי מאמי באמונה שלמה, שתהיה חתית הפתים בעת שיעלה רען
מאת כבורה יתקבר שמו, ויתעללה זכו לעד ולגשם נצחים:**

כונפֶּן גְּדוֹלָה וְעַמְּדָה בְּבִזְבֻּחַת הַבָּנָה

ועל עניין זה מזהיר בתרורו ואומר המשמר בגע
הצערעט, זכרור את אשר עשה יי' אלהיך למרים בדרכך,
הרי הוא אומר התבוננו מה אריע למרים הנביה
שדבריה באחיה שהיא גוזלה ממנה בשנים וגוזלה
אותו על ברכיה וסכהנה בעצמה להצילה מן הים והיא
לא דברה בגנותו אלא טעת שהשווות אותו לשאר
נביאים והוא לא היה מקפיד על כל אלו הדברים שמי'
והאיש משה עניינו מאד ואעיפן מידי נענשה בצרעת:
כל וחומר לבני אדם הרשעים הטפסים שמרבים
לדבר גודלות ומפלאות.

היכן שמשיריך יתרכז ערך סעיף ב

היסוד השביעי נועד מטה לרבי ע"ה וכוחו ענומין כי כו' מהיכס
כל כל אגדה ישן אשר דיו מלפניו ואשר קמו מלחמו כולם כס ממותיו
כמעט ולא קה הנטה מכל מין הגדות אשר הציג מתייעטו יתגנץ
יוםר מלך מה שתהציג לו יטיג שום מודס ענומאי וו' דימיל' וכ' כו'
ע"ה בגיט כתובתו מן הטנויות מעד כמעטלה המליכותיהם וככלל' כמעולם
סתליכס לנו נצלה מתק' כל' קרלו ונכון ממנה ולג' מנעו מונע גופי
ולג' נפאלג לו שום פקיזין אין ר' לטעט וונכטלו' ממנה בכחוט קדמוניות
ווכסזים ואגדומו ונגדל' כמ' כמתפורר כמתוקף ונצל' כל' גולד
וועל' פטין' הק' נטמר עלוי טקה מדגר' עט' כבשי נעל' מהליכים מן

ପ୍ରକାଶକ

గְבוֹאַת מָשָׁה

רוכבים סוף היל' טומאת צרעת בענין לשיה'. ומה מרים שלא יבירה בוננות אחיה אלא שהשחתה אותו לשאר הנביים וכרי קיו' וכרי עיריש ומוקומו בספרי. והנה בעיקרי הדת שמנה הרמב"ם בפניהם (פ' החלק) בונה שם עיקר אחד שכל דברי נביים אמת ועוד עיקר אחר שנבותה מרעיה היה להמעלה מנבותה כל הנביים, ולפיז' ואופר כי נבותה ברעיה כוה לנבותה כל הנביים ה'ז כופר באחד בעיקרי הדת וודעת כטהור לכל החזרה ואין לו חלק לעזה'ב וכשה איך אפשר ללבוד בקי' מרים לעניין אישור לשיה'ר שהמספונו לא יצא מכל ישראל ונום איך אפשר לומר על מרים הנביאה שיזחה בכלל ישראל ה'ז?

④ କୁର୍ମାକର

וַיֹּאמֶר שְׁמֻעוּנָא רַבְּרִי אַסְיְּהִיל נְבִיאָכֶם
יְהֹהָה בְּפִרְאָה אֶלְיוֹ אֲתֹרוֹעַ בְּחִלוּם
אַדְבָּרִיבָּו: לֹאֵין עֲבָדֵי מֹשֶׁה בְּכָלִיבִּיטִי
נָאָמֵן הוּא: כִּי פָה אַלְפָה אַדְבָּרִיבָּו
וִימְרָאָה וְלֹא בְּחוּלָת וְתִמְגָנָת יְהֹהָה יְבִיט
וּמְדוֹעַלְאָה לֹא יְרָאָתָם לְדִבָּר בְּעַבְדֵּי בְּמֹשֶׁה:

פרק ש' לילדייש (ה) ערך. שם דוחה על רבר עספיהו רבר אויך קוויטס (ג) תלל בו מון ל' קומ' לילו (ה) נט' שערק הא רבר קומ' האילן תלל בו מאיל' פיד' פונטס
וואיל' ווילו ווילו. וויל' פונטס בלען רוחה. אנט' רבר שט' לה עקר בראז'יניאן
ה' גאנן לה עקר. וויל' דוד (ב) וויל' דאס על הפסם והפסמת והפסמתה וויל' דאס
ה' גאנן כט. נט' פיזיאת העם דודא סבואר סיגטיע פראז עקר (כ) פאנטבון וויל' גאנן
וואיל' גאנן פאנטיא לאידר ביצ'אות חורה גאנן (ו) וויל'. ולט' וויל' גאנן בענקר (ד) וויל' גאנן
שעראי שדי. וויל' גאנן האילן. וויל' גאנן וויל' גאנן זיין עקרם. פאנט' פונטס העם
(ה) פאנטס (ו) פאנטס (ז) פאנטס (ו) פאנטס (ט) פאנטס (ט) פאנטס (ט) פאנטס (ט)
(ט) פאנטס (ט)
(ט) פאנטס (ט)
(ט) פאנטס (ט) וויל' דאס (ט)
(ט) וויל' דאס (ט)

2. (פָּתָח)

1

(ג) נכון לשלב הנוכחי העקרונות הבסיסיים להזאות קפה טרי. ווור קפה נטמא עלול להוביל להרואה כבשורי, והרואה שדבוח בערך עדם שריטס וכחזה להזאה או רעיקת הרגלה והאשכית תוביל לבבב הרצינתי המבוקש (ט' סעיף 10 ליהי רצין).

ונשאלו האותנה על אל העקרות שבריתאות רוכבם ול מה פה אורות בסכום הדוא חומר
שם (ג), וזה סאמו הנותר כטבנאל הדוא נמי וזרהן כט ערך. העת בה מוב ובנה גוים שיטשו
לשליטים בצעירותם והסב תוראה מן הטעמים ריבויית השם (ד) וזה הטענה לחת שער
תעוזס, (ה) וטענו שאליו צוירם הדרושים לעזרה אלהות (ג) לא יזירר פטירתה בולחה כל אחד
חומר, (ט) ואנו מתקן לח' דהן צערו בלבנה ספה (ה) ומזהות התוויה שלם פקדים ונ-
ארר חומר עזרם ביטאים הדרושים להוות ספה לא יצירר קיינה זלה. כי אם יצירר בצעירות
גביא עדל בפשה נכר היה האשר שבטלת תורה ספה, כי הבגיא שורה עדל במדינת ממלכת
רודן שאבונו רבוין יותר סביר וולתו שראו לפנה במדינת רבבה כטן (ט) כמו שיבא,
(ט) וט אם לא נאמן נזירות הרוחה נכר יצירר בטל תורה ספה אשר עדל גנוי יראה מלע-
דרבנן.

DEC ספקטראלי נאורי אוניברסיטאי DEC 3

10

פרק רביעי וידן גנבן שורה לבסאותה העקריות שאר מסרתו וסודתו להו הוללה.
 (6) הוא, כי העקריות הכוללות והברורות לחץ ואלהותם גם שלמה, ושם
 בפיזיאון חם, והונגהו לscrub ועלגש, תורה מן השם. ואלו והשלמה (6) זו אבנת
 לכל העקריות אשר להו הוללה ואלהותם, כמו תורה מושתת ונשות אברחות תורת סנה,
 ותורת הון והדרות ואלהותם אשר יאריך שכמא יוזר שנות בון עד אז בו אדר ז' .
 (6) וחוץ כל ערך אבל, סדרת טעויות בחריגים וסוטהיהם כן החק ודרוא. כי תורת
 פיזיאון הון הוא כוון (2) והוא קורין וגוצי וטמיין. ובכלל הדתנו מן השכמים ואדי דרכו
 העס וגבעואה ודומיהם, וככל והשנהה גם הscrub ותונת בעילום ההו לבן בעילדך לךש.
 ואלולו וב' עקרות הכוללות שעריות תעניהם להו הוללה והדרות בדוחת סנה
 על החק. כי תורת ערך נצאות הון והוא הרחיק ותשוכת קדשו אשר פרץ לזרע הוללה
 ואלהותם. (1) וזה חוץ מן העקריות הוא נבאות מה אללהות. תורה והשתנה הנקב'
 והעונש וזה באתות והסודות הנקב' ערך פרץ לזרע מה (2) לשי רוחת והברחים ול' (1) ולו
 העונש באתות הנטה עקי', וגם הוא עקי' אשר פרץ לזרע מה כו' נבאות העונש עשה
 בסוכם ערך לשוחה הוה קדשו ערך פרץ לזרע מה (1) עלי' פידי נצאות הרם ומלון
 בקדצאות במת סוף עקרות לזרע הנטה כלה נבללים ב' העקרות נצאות. אלהים לא נצאות
 נצאות יודה אלהות יוזר שנות הנטה כלה נבללים ב' העקרות נצאות. אלהים לא נצאות

(ב) והדרה על הות' נ' העקרות הללו ששו וסוד לאסנה אשר בז' ג' וחמש אל הגלגולים האותנטיים, וזה מה שפהר מ' גאנש' נגמלה והטללה בהפלה סופי של ר' ר' ג' ברכבתם מלכיה' זריזותה ושפרותה שם נגיד' נ' עקרות אלו (א) להעיד לב' והארט כי בראשתם העקרות האgel עם פסיפתיהם ושולחתם נמי מה שורא' היה והארט ברוח' לשי' השם. כי בבריתם העקרות נא שער עיר' בגדאותו, והם, והוא לע' הטע הנטה הרטה לע' נקעה ק' לו לאלהן במקצתו רודה' בראשה עיר', להעיבר גנוליט' עם ואיש' והאלילים רוח' רוחון, להעיבר ערך' במקצתו פירוט', והוא וווש' כל שבוי תבל' כ' לך' תבעעלן ביך' תבע' כל לשבוי' לר' קומפלקס' כולם איז' על מילךון. כן' ברכבת' ובוינה' תורה' על ההשנה' השבר והמשג', וכן יודה' נשא' וברכבת', אהיה' וויז' בעש' עמל' וווקץ' כל פירוי' קומ' גונל' כל עולמות' וכו'. ורכבת' בשורת' הדוא' רחוב' על קומ' קומ' לבר' עפס' פ' והסיט' התנטחים' קומ' וו', (ב) לפ' טפינ' תורה' והה' בכבוד' לע' עס' קומ' לבר' עפס' פ' והסיט' התנטחים' קומ' וו', (כ) לפ' טפינ' תורה' והה' באבונת'ם כל שמר' וווקץ' כמי' כמס' לא עניה' מן העמל', נקראי' שפהר, כי קוק'ת' הלהירוט' חז' קומ' נגיד' זו' בעשל'ם כוזם' וווקץ' א' כנסים', אבל' קול' השמר' בתול' שמר' אל' וה' בסעלם' ווא' תואר'ה' שז' צו' שער' שער' חנתקות' הרוח' האמת' במי' של' העמל', וויל' אהיה' שע' נאסר' דה' האדרס' ביטשר' קוקע' (איגס' פ' ג') צו' וויל' קומ' החנתקות'

רואהין כי שפטם שהשורה רשות לעקודה יתקן, ואנו ק' שאל וזה ברכבת השופטת רשות לעקודה יתקן (א) והריה לנדב על עקודה יתקן אל ברכבת השופטת כבוד טכסהו, (ב) חכם היבאים לה מה שפכו לברוחתו ול' כי הרקע השופט אל אל ו/or לשלל של גזע (ג) וחון זה כלות (ד) כי הרקע השופט אל אל אמת שאותו ו/or לאלו של גזע גובל, ו/או (e) ההוקיזון בשלהי"ו ולא ברכבת השופטת

כללים יסודית בפסקוק א' אמר כי ה' שפטת ה' מתקבץ לו מלכתחילה ונתן כח לתהליך
שפטת למות לעצם והשנה, ועל דוד (ט) קרבן פקידק ר' ריב' גוז' מושב'ת עד תוי
(ט) לת' כה' נזכר. (ט) ושה רוד רואי טבנה בדין, ואמר לו מתקבץ לסתה לעל הדרה הנ-
והפסת צדוא העקר האני, כי בותקן קידא ענתן והודה נבון כי הילך מתקבץ סוף (ונשים)
יג' לת' (ט) שנאמר על טהרה לטפי טבנה הרוחה לעוד, ואמר ה' עד' סבב אלל' דוד זקן ש-
חויהו בלבם אל הדוא רוחם אונש וו' (פסול לת') כלומר אף אם לא נזכה בדין כדי שפ-
שנתן לש' הדרה השנאה והקס רואי טבנה בדין. ואמר ר' מלכט לסתה לעל העקר והלך
שדוא במצוות ה' סדוא מלך על כל הטהר וקדשו (ט) ביחיד כל' ישאל ואל, לדס' כ-
אנו אם בצד הדרה בותקן לא לודגין לעצם והק, אבל סבב בצד והדרו מלכט רואי
שחזרען, יכולו כי הילך לת' לא לאל' מילבד על הדרה והקס מה' בצד' נהר לסתה עון גס. ו' כ' סיט'
הוא דינען, יכולו כי איד' איד' סכלות ותירוץ הילך בערך והבלתי האמת תול' (ט) במאונתם ש-
בט' סיט' וחוץ על כל העלם רואי שיזען ביחיד על כל'.

המקדים הוא על הדרך שחברנו, אלא שהוא מנה ב' שסבירנו שם אבותם בפערם
המוכחים סתם (ח) וראה אותו כולם שרים, ולהי' לנו כבאותם המשם שראה האב עקר
ראון, ונעה עמו י' שירא מושגיהם מטהנו בערךם והם ואביהם הטעים
זהותם תיברך קדמן ובראו לברוח לא להללו, וכשה תודה לנו השם פזאן, ואבך נס שלמה
שיטים אשרם בערךם למי לדם כבוריין מסנו, והם יתבונן בתבאות מבהה שלו תשבות תורת
סנה י' (ט) דריעת המשם והשנותה לשלב תועש והוא זב ב' עקרים אשרם נבליטם
בו תשבות תורתם, ראהו ואבך שלמה, ורואהו ואבך שלמה, ורואהו ואבך שלמה

(ג) למלה'א מנה הרוחה, כי לא מושׁו לפַי שאות נבום חתך ו' אמלול ו' שיטרט. אלו מות' הבהחה והבהיריה ועיגל' ששם הכרודים לתוכה אליהה, כי אלו אינן וברירות מה' בפה שטרט.

וככל פרקם בכור וקעה למלוכה והזיהה הוויה קתולית והכטב בתקרים, שגף אן דה
אמונת אביהו רואי שואים כל בעיל וחורה ספה, כבר היה אפסד לדור שאנר אויל למטות
בקרים, כי לא הפל התה�ת ואלהיה בבליה (א) או גשם תלוות.

(ב) וודר קפה כת' ספטמבר ה'רל בעקב שורא לעברו ולא למלנו. כי עורך שורא מונה סכמת דוחה כבש' אל יודה לך אליהם אחים על פיו לא תעתה לחם אלה העדט. מ"מ אמר ערך סתרון בו החזה בבלבנה, כי האסון שלם וזהו והו און (ג) ואלה שורא (ד) מכובס אונבעט בט' כמי הסת ונגה ואה שורב לא יה' זהה לך נוי, אבל אמר ערך שופע תחיה בבלבנה. למ"מ יתמה מושג ריבב ול' ערך

למושת בשלט ובכ"ז (ב) האין תחתה לטעות אדר גודת, נאה ממל' חותמה בכל אחד מ-
שזהוב לבנת החותם הפטמי עקר בפעריה החודו ואלהו כמיוחה המשם.

(ג) **הוּא נָאכֵר שְׁמַנְיָה עֲקָרִים בְּלֹבֶד הַלְּאָמָנוּ אֶת-חַיָּם**
(ד) לְמַה לֹּא יָשַׂרְךָ וְקַבֵּלה, שָׁחוֹר שְׁמַנְיָה עֲקָרִים
(ה) אֲזֶד קָכְלָה וְבָבָת שְׁמַנְיָה עֲקָרִים תַּלְלֵל
**(ו) הַדָּבָר וְאֶלְלוֹתָה (ז) שְׁלָא בְּזִידָן מִנְאָרוֹת בְּתַלְלָוֹן, וְלֹמֶה לֹא כָּנָה (ט) בְּבַהֲדָה (ט) שְׁמַנְיָה
וְבַגְּנָה אֶת-חַיָּם וְאֶזְעָקָר בְּלֹמֶה (ט) כִּי זָאכָר בְּגַנְגָּה גַּעֲנָה אֶלְעָזָר בְּזִידָן בְּגַנְגָּה סְמָתָה
וְלֹמֶה, וְלֹמֶה שְׁאָוָן גַּעֲנָה כְּבָד בְּגַעֲנָה בְּגַעֲנָה תְּסִבָּה, רְשָׁת כְּלֹא אֶתְמָתָה לְלֹמֶה,
וְלֹמֶה, וְלֹמֶה עֲגָדָה לְחַדָּךְ מִזְבֵּחָה לְחַדָּךְ מִזְבֵּחָה בְּדִין כִּי, וְלֹבֶד אֲזֶד כִּי עַזְבָּה
אֲזֶד לְחַדָּות עֲגָדָה לְחַדָּךְ מִזְבֵּחָה לְחַדָּךְ מִזְבֵּחָה בְּדִין כִּי, וְלֹבֶד אֲזֶד כִּי עַזְבָּה
אֲזֶד כְּלֹבֶד וְאֶזְעָקָר בְּלֹבֶד הַדָּבָר וְאֶלְלוֹתָה (ט) רְחָאָה גַּעֲנָה מִלְּנָקָה הַדָּבָר וְאֶלְלוֹתָה
(ט) כְּלֹבֶד וְאֶזְעָקָר בְּלֹבֶד הַדָּבָר וְאֶלְלוֹתָה, וְזֹא תְּכִיה נַדְלֵל לְכָה לֹא מִתְּהַנֵּה אֶת-חַיָּם בְּעַקְרִים
בְּעַקְרִים וְבְסִבְתָּה וְלֹבֶד כְּמַתְּשִׁמְנָה וְלֹבֶד עֲקָרִים. סְפָק דָּבָר הַזְּמָרָה שְׁמַנְיָה וְלֹבֶד וְלֹ**

וְהַאֲתָה כִּי כְּנָבֵב שֹׁדֶב וְלֹא בַּיִן אֶל הַדְּבָר, לֹא שָׂדוֹב כְּנָבֵב
לֹא שְׁחַזְׁיוֹל וְקַבְּנָה, וּבְנָה לְפָתָח תְּמִתָּה נְדֻקָּתָבָן. וְכַמֵּה חֲקָטָן דְּבָרָתָן
וְעֲדָתָן שְׁבַיָּה וְדַבְּרָה לְלָטְנוֹת וְבוֹחָנָה שְׁזָאָה עַקְרָבָה לְהַסְּבָבָה זָאָה וְלֹא לֹא שְׁלָא וְלָא
וְכְנָבֵב לְזָרָה סָבָּה^(ט), וְזָרָה יְאָחָן לְהַסְּבָבָה בְּכָלְדָּיָן וְגַם שְׁמָה שְׁלָמָן לְקָרְבָּן
בְּצָרְבָּהָן בְּנָבְרָהָן^(ט).

ויש כי שאמר שאלקיסטן וו' כ' ומינה במת' כל הדברים העילם לו, והוא (ב) כבשאות הרכבת והנמל והנמל הרמן, וולח ה' מן החאים שייחסו לפס' ייבן, ומינה נ' שע' עקר ועוד גוזנים עקי' אנד' וברט' אונרט' מרכס דבל, כי זה ואיש לא טה

ויש כן וארהטנים כי שודקן בכליה עקר והשופט ועת בעקי רוכבם של אופר כהנקיים ללה וארהטה ומשה. שום (ק) ייזען השם והשנה. וזרתלה. והברורה. (ג) והחכללה. מלך בר' שבדראן בר' ול פשחת עזינו עליה שפט מצלאות הסם והארהטו נוע לא נא בצעץ. ועם השלהה והארהטה מבחר עזינו שפטים קדושים כבודים לא טריד ורזה ומלוחה. ועם ליקט על זו (ב) כי אף אם אליהם שפט קדושם עקי רוח ורזה ואלולות. דלא ויזיר צדקה מציאות ולחם, וזה אמר לנו נס נס עם שפטם עזינו עזינים כללים זהה ואלה לה. שודקן כלים רגון והברורה ספה רוחה ספה. ואנו היה לא אמרות שפטים, וכן שמעה הביברין ורשותם ספה רוחם והברורה באלהות, למתן או ה ערך נבל בכה שומרה והת אלהות וארכיתון מן רוחויהם והברורה באלהות, שדר ללה והרשות וארכיתון הם געלם דוחה בשפה הנרכיס להלו והרנו נולס ליי אלהות, ורעד ש לרוקן על ה הארטסן צבנה (ח) כאשר אם לא תארח תוהה אלהות ולחם, ואש מדרב שבחותם חסונם והיראה האלהות, והיה אלהות ולחם, ורעד שדר שדרה היראה מן השפטים. שדר (ט) נבמדר וארדר (ט) שבחותם רגון והברורה יכינן וארכט, לח שבחותם יכינן וארכט. יסוא והון והברורה (ט) שהו אישׁ צדק כל ספק. כי יש שאיל ימוא החטאים (ט) הלחם, ושם והברורה לסתוריהם וארכט (ט) אוננו שדריב שבחותם יכינן וארכט, אם אל שדריב אל גן (ט) והברור, ואופר שברודא (ט) והבצט (ט) היראה החברוני (ט) והברור יטמא וארכט. גון והר הוא רוח שבסנה ערכם והיראה מיטא וארכט, אם אל שדריב אל גן. והרזה והברורה והברורה לא יזירב שבחותם חודה מן השפטים וארכט אם אל תברוא רוח וארכט. וכן מז שבחותם והברורה והברורה לה לא לאליהו שבדא קדושים לה התהלה, ואונן (ט) כי אלל רוחם שבחותם והברורה לא לאליהו שבדא קדושים לה. ואונן רוחם שבחותם והברורה לא לאליהו שבדא קדושים לה. ואונן רוחם שבחותם והברורה לא לאליהו שבדא קדושים לה.

קצרה, אולם הדברים שיש בהם מהכחות אשר זכרתי
בhadkotah ה'ה, באופן שישתלו כל בני אדם, ואפילו עמי
הארץ, בכללה אותן האמנות. ומזהות תבחן קראם עיקרים
יסודות, כפי מהשנת התלמיד השומע, לא כפי עניין האמת

ובבר יורה על זה, מה שכתב הרוב אחרי זכרן אותו העיקרים, כמו מהבאתី במתחלת זה המאמר. ומפני זה לא נזכר בהרבה הנזול העיקרים האלה בספר המורה, אשר שם הפליג החקירה באמונה החוריתית, וכברם בפירוש המשנה אשר עשה בוגנודותה למה שהיה הנחת העיקרים מתייחסת אל הדעת, ולמה תחילה בלמוד המשניות, לא ליחידים הממעיקים בידעם האתימיות אשר להם חבר ספר המורה. ואם היה זה דעתו רשות ורבב גונזון באזורה ומאנזון ^{לשם חריט}

אמנם היר חסדי ובעל ספר העילירים, ואחריהם בפיים
זרצזו סלה, לקחו אותו הדברים כסוטון ונחתנו אותו האמונה
במדרגת השרשים והיסודות,Concerning the first, he says:

זה בעניין טעות ושגיאה רבתה היא. כי אף שנזהה שיש
באמונות חלוף רב, ומעלה לו על זה, כפי מעלה נדבאים.
ולהתוויות מהם בעצם הבורא ומהם בשכלים הנבדלים. וכdet
בגלגולים, ומהם בשאר הדברים, לא מפני זה נחassoc, שתהיה
אמונתו אחד מהם עיקר ויסוח, והאמונה האחרת אינה עיקר
ללא יסוד. כי ככלם אמונות אמתיות. ובבחינת האמת כלם
יעקירים. שתורתה ואלהותן מיסודות עלייהם. אחריו שאם יכפוד
או יכחיש אדם, הקטן שבכלום, היהו כאלו יאבר, שאין תורה
מן השמים. ואם כן, אחריו שחתול התורה ואלהות, בביטול
ازיה סבוז, או מדע, או אמונה, שבאו בה יהחיב בהכרת
שכל הספרים והאמונות והמדעים והמצאות שבאו בתורה,
היהם قولם, וכל אחד ואחד מהם, עיקרים ויסודות אלה, לא
שנואמנים וזה בראחותם וולם באתם.

ובכבר יזרו על אמתה הדעת הוה דבריהם מהם שאם אין
בתורה שרשים ועיקרים. היה ראוי שבמועד הר סיני, בעשרה
הדברות, אשר דבר שם לעמו, צרכו וונחו אותם העיקרים,
בכדי שישמעו כולם ויקיימים ויקבלו את היחסים עלהם ועל
חרעם. והנה מאותם היג עיקרים. אשר זכר הרבה, לא באו
בדבריהם כי אם אחד בנהן, או שנות לדעתם דבר.

ומהמ'. שאם היו עיקרים ושרשים לתורה האלמית, היה מזוכיר אותם בתחילת התורה, כמו שיזונחו התחנות האכਮות ושרשיהם בתחילתם. וכך שזכרתי אני בפרשת בראשית ברא אלhim את השמים ואת הארץ, שאפשר שיטורש על עיקר התורה יסודה, שהוא חדש העולם, שוכר בתחילת התורה. אבל אחרי שראינו שבתחילת התורה לא נזכרו העיקרים ושרשם האלהי, וגם לא במעמד הר סיני וב处分ת הדברות, תריאתו בראם חטא בזבובים, והוא נאסר לארץ ישראל.

ומהם. שאם הגד בתרורה שרשיהם ועיקריהם, היה ראוי
שיהית העונש למי שיכסור אותם. יותר חמור מהכופר בשאר
הדברים שבאו בתורה. ומואר שאיינו כן, כי תכופר בקהלת
שבמצות, או בקטון שבפסוקים. ענשו בשות נמי שכופר
באנכי יי' אלהיך ובמצוות היהוד, מבואר גנלה הוא, שכן בה
דברים במדרגות העיקריות והשרשיות.

וְעַמְּנִי זֶה אָמֵן שֶׁ, בָּשָׂרָק תַּלְקָ (דָּף צ'ט), עַל אֹתָהּ

אליהו כטו שיבא בעלה (קתק נס' מלול). אבל עזין קשה לוי ה חזק להה לא סתת והוחזק והטלת אלהים אמרים תחת ערך בזיאות השם, כטו טבנה הקשות וואשר הדוראים, וכן שי לחשך כל על בד מושגיאו ותעלתו ומאריהם ותובער כל לו בכל רברבון בסנה דבבון בלה'. וזאת גראבן לחקק מוסרטי ודריך אבנינו שם נ' שום אבות, (ז) ובאי תחולת ערך הדורות הביסוסת ואתל' בטבר לע עשי' בדת ובשלוחה בדורות ואל תבר:

יְהוָה כָּבֵד הַמֶּלֶךְ ⑨

**שִׁפְטָנוּ יְהוָה מַחְקָקָנוּ יְהוָה מַלְפָנָנוּ הוּא
יוֹשִׁיעָנוּ:** ^⑩ כִּי תַּעֲזֹב בְּכֶם בְּ

תבה בארו במאמר זה, שאין בתורה האלוהית דבר,
יכול האדם להכחישו ודבר יחויב להאמינו כעניין בהתחלה
הוכחמת ודרושה. אבל, כל חלק וחלק ממנה, כקטון בגודל,
יחוויב כל בן ישראל לקבולו. ואין הפרש אצלם, בין שיכפרו
בתורה בכללה ויאמרו, שאין תורה מן השמים. ובין שיכפרו
בחלק ממנה, יהיה פסוק, או דקוק, או גורה שות. ולזה
אמרו שם, שמנסה בן חזקיהו היה ישב דורש באגודות
של דופי ואיכטר, לא היה לו למשה לכטב, ואחותו לוטן תמנע.
וחשובנו מפנין זה בוגר ואפיפורוט.

וכן כתוב הרב הגדול, בקדוש המשנה, בוכרה העיקרים, בעיקר המשני, שהוא תורה מן השמים. אמרו זל, ואין הפרש בק בני חס כוש ומצרים, לבין אני יי אלהך, ושמע ישראל יי אלהינו יי אחד. הכל מפני הגבורה. הכל תורה יי תמייה קדושה ואמת. הנה היה בפיו ובכשתיו שבענין האגדות. ובבחינות האמת. אין ראוי שגנית בתורת האלהים אמונה במדרגת השרשים. והתחלות שיחויב כל בצל דת לקבלה. ואמונה אחריות שיוכל לספק בהם. כי כולם יחויב סיקול ויאתין היותם אמת אלהי ולא יספק ולא יתפרק על דבר פהט.

ואם הדבר כן בעניין האמורנות, שכן ראוי שנניח עיקרים
ויסודות בהם, כנה בעניין המצוות. אין ראוי שנעשה קצטם
עיקריים, וגדלותה המעללה מקצתם. כי הנה מצינו ממצוות
כוללות, גוזלות המעללה, בדברים שבין אדם למקום ושבין
אדם לתבירו. וכן, וכרכן ים המעד הנבחר, חסרה יציאת
בצריים, תעשית היישר והטוב, ואתbatch לרען כמו, ולא זכרות
הסתברים האלה, ולא אחד מהם, בכלל העיקרים. ואיך נגניז
עצמנו בבחינת המצוות, ונבחר קצטם על סצטם. ותנה גמשנה
אמרו, הוי זהיר במצוות קלה במצוות חמורה שאנו אתה יוד
פתחן שכון של מצות (אבות ט-ב). ואיך, אם כן, נעש
אנתו מהם חלוקות, ונניח מטהם במדרגות הירושים. ומתה
במדרגות העזומות.

וכבר נוכל להזכיר بعد הרוב הנadol, שלא כיון לעשות עיקרים ויסודות במצוות החורה, כי הוא לא מנה בכלל שום מצוה מעשית, כמו שזכרתי, וגם בעניין האמונהות, לא עשה אותם העיקרים להגיה, שאותמינוות האלה, מוחלתם, הם עיקרים בתקהיב להאמינו. אבל שהicha כוונת, להיישר האנשימים, אשר לא העמיקו בתורה, ולא למדו ולא שמו די צרכם, ולפי שתמה לא יוכלו להקיף ולהשיג כל האמונה והמדעתם, אשר כללת התורה האלהית, בתר הרוב מכל האמונהות, אותן הרים אמונהות הייתר כוללות, כדי ללמד אותן דרכן

העולמים. כל אחד ממחמשה
אלו מין :

13. පේරුවට පිළිගෙ

השנת הרב"ד

הה"ג, והואמר שיש שם רבען אחד אל לא
שהוא גוף ובבעל תמורה. לה"ג ולמה קרל
לה מין ככמה גודלו וטוניס ממהו גלטו בו
המתקבנה נלי מה צרכו ממרקם יויר ממך
ברכלו בגדידי הגדלים המתקבניהם לך כדעת.

ארכנטראליות

ה. סקוט קומן

וותנה הרמב"ש בהלכות תשובה [פי' הל' י] כתוב וזה "חפישה זו תנקראים מניין וכו'. ואומר שיש שם רבען אחד אלא שהוא נון ובכל תקופה" כל-ובהשנונה הרוגב"ד כתוב "ולמה קרא לזה מין, וכמה גדולים וטובים משפטם בכו מה המשבחן, לפי מה שרואו במרקאות. יותר מה שראו בדברי אגדת המשניות את הדעת".

ואמר מון גנרייך ציל דהלא נס למײַיד הָרָכָאַיד "עֲשֵׂת הָאָבִיךְ" שטַּפְּשַׁע
אנדזֶות ומקרואות. ואַיְלַע לְדֹעַת הָרָכָאַיד הָיאָ דָאַךְ שְׁלַעַת, אַבְלַע בְּגִין עַיקָּרִים לא
משגִּיעַן בעטעת, כל שאיט מאמין ולו יהא והחמת שיבש, מײַם הָאָבִיךְ בְּזַן
(דברי מורה הנגרדי הלוי סאלאווחזק שליט"א)

16 3 | 220

הלו אמר אין לך מיטה לישראל שכבר
אבלתו בפי הוקה אמר רב קוף שיא לה
מיטה לובי הילל (ט)

ארכזיה ורשות

ובן בירת הארץ גדריכם ליל טנא אדור מפקח החותם סנה לא ר' בריה, דוד
בנצר בו נ' פסלו ובחרטם בעקר תורת במת החותם כלול עזון לוט האק לאלהב,
בקבוצה נצחה נברשת ברקן', מלחמת שחתה בבל צבאים, והוא ר' בריה מוסר במת
בגדים כבש נברשת ברקן' ומלך ר' בריה היל' גוזה אודר מרכז ירושלם במת
אומץ שמן למל' כבש לאיסלאם גדריכם במל' קדרה, ולש' ר' בריה חתמי קדרה
אוו' ר' בריה במל' כבש וקס' ר' בריה במל' קדרה, ו' ר' בריה במל' קדרה גוזה
גוזה אוור' שחדה חז' אודר מרכז ירושלם במל' קדרה, ו' ר' בריה במל' קדרה גוזה
ה' ר' בריה במל' קדרה, א' ר' בריה במל' קדרה גוזה במל' קדרה. (א) ר' בריה במל' קדרה
ה' ר' בריה במל' קדרה, א' ר' בריה במל' קדרה גוזה במל' קדרה. (ב) ר' בריה במל' קדרה
ה' ר' בריה במל' קדרה, א' ר' בריה במל' קדרה גוזה במל' קדרה. (ג) ר' בריה במל' קדרה

• G. 18. କିମ୍ବା କିମ୍ବା

א. דעת הרובים דהமאיין בתקופה הוא מין, והראב"ד כתב שגדולים וטובי טעו בזה מפני האגדות המשבשות הדעות. ושמתייחס בשם כי מדור הגירה הלווי זיל מבריסק בדעת הרובים. כי ברובו לא שינו שוגן. דהיינו פ"מ איבט מאמין ואיך להיות בכלל

פישקא, הדואר אין תורה מן השמים, אמר רבי אליעזר המודיע, מהמלח את הקודשים, והמבזה את המועדות והמפר בריתו של אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא הולכה, אף על פי שיש בידו [חטובה] ומעשים טובים אין לו חלק בעולם הבא.

וכן זכו בוגראה דברים זולת אלה. כגון, המל宾 פני
חבירו ברבים, והקורה לחבירו בכינוי, והמתכבד בקהל תבירו.
ואין הסבה בזה כמו שחשב הרוב גדול בפי המשנה להיות
העשה מעשה מלאה, בעל נפש גרוועה, שאין בה שלימות,
ואינה ראייה לעולט הבא וכור. כי מה הגראען אשר בדברים
הלאה שלא יהיה יותר בדברים אחרים שלא זכו.

אבל היהת הסבה בוה, לפי שמצוות התורה כולן, המודדות והדעות אשר בה, הם אלהים. וכי שיכפור בקטון שככלם, מאותו צד שהוא, עוקר דבר מן התורה ומלהיחס אותה אין ראוי שיתהיה בין העולמות הבא.

ומהן, שאמ הינו בחרורה עיקרים ושרשים, אך לא זכרים חזיל. והיה יותר ראוי שיזכרו אותם ובארות במקומות-מיוחה ספה שעשו במצבות התורה ובמוסדי דאבות. ואחרי שהמה אשר היישרו הדורך לפניו, לא הרגשוו בזה, ולא זכו עיקרים ויסודות אשר יאמין אותם האדם וח' בהם, מבואר גלה הוא, שלא הסכימו בחכמתם זיל, להנחת עיקרים ושרשים בחרות האללים. לפי שכלה אמרתך, אלהית, ואין בה אמונה עיקריות, שרשות, יותר עיקריות אלה מאלה.

2. תרגום כבוי ו- cop-out (11)

י"ג עקרים

“אנו מאמינים באמונה שלימה בבייאת המשיח ובעיט שיטומתה עם כל זה
אהבנה לו בכל יום שבאי.”

הרומביים מנה יין עיקרים, והם עיקרי האמונה. והקשה על העקרונות לסתוריהם עשו דע את כולם, ואין לנו ציריכים לויין עיקרים. עיישי שטחיה בראיות שאבוי שנדע לך, שאר התשען הם מוכרים.

ואמר בוה מין הנרייך צ'יל, הדנה בamat צ'יע עניין העיקרים כל, ולא הטענ
באות אמת מן התורה דיט נחץ לטפער בעירק:

אמנם נרא, הדנה הטענ וויט מאכמן בטורא החסרוון דיעשה, הנה לו לא יקראה
עדין טפער דאי דחויבים את לדעת את כל התורה, אבל הוא זה מ"הלהות
תלמוד תורה ולא "טהלות אמונה". אמנם ביינ' עיקרים החובה לדעת אותם,
ומם באים יהע אוטם מהמת חסרוון דיעשה הרו הוא "טופר". וכל שעיאנו יודע כל
היג' עיקרים איט סכל ישראל, וחובה לכל אחד לדעת עיקרים אלו.

לפי'ז מושב היבט קושית "הבעל העקרין", דהן אמרת דע"י די עתיקרים מוכרים נס שאר תשע העקרין עיי' הבנה ומילוטיפ. אמנים אנס נכתב רק חד עיקרים, הנה אדם שאין לו הבנה וזריזה ולא ידע את התשע העקרין העותויים, לפארואה לא יקרה אנטיקורס!!! ועל כן כגב רוחבם של הח"ג עיקרים, וכל שאינו יידע אותם הרי הוא כופר ואנטיקורס.

כִּנְגָמֵן כַּי-בְּרִית קְדוּשָׁה כְּבָתָר תְּמִימָה ד'

וז חמשה הָנְקָרָאִין (ז) מִינִים. האומר שאין שם אלה ואין לעולם מנהיג. והאומר שיש שם מנהיג אבל הם שנים או יתר. • והאומר שיש שם רבנן אחד אלא שהוא גוף ובכלל חסונה.

*וכן האומר שאנוLCD
ראשן וצורך לכל. וכן
העובד אלה זולתו כדי
להיבטים מליון בינו ובין במת

אפלטון, המאמין בחומר קדום, כי אם כן לא היה השيء
קדמון בלבד, כי גם החומר התואם היה קדמון ממשו. אבל
לפי שהרב האמין חדש העולם במוחלט. כפי הקבלה
האמתית. כתוב בעיקר זהה, שהאחד ית' הוא בלבד קדמן,
וain קדמן אחר זולתו, שנערכיו אליו ואמר, שכן
נקרא השם אליה קדם, שהוא בלבד האלה הקדמן.

ארכוכין ווילן קהך-קנטק אינטלקט

והיסוד הרביעי הקדמאות. והוא²³ שנה
האחד המתואר הוא הקדמן²³ בהחלט. וכל
נמצא זולתו הוא בלתי קדמן ביחס אליו.
 והראיות לה בספרים הרבה. וזה היסוד הרביעי
הוא שומרה עליו מה שנ' מענה אלהי קדם.²⁴
 ודע כי היסודות הגדול של תורה משה רבינו הוא
היות העולם מוחදש. יצרו ה' ובראו אחר
ההעדר המוחלט. וזה שתראה אני סובב סביב
ענין קדמאות העולם לפי דעת הפילוסופים הוא
כדי שהיא המופת מוחלט על מציאותו יתעללה
כמו שביארתי וביררתי במורה.²⁵

ישראל بلا אמונה. ואומרים ממשו בזהיל 'עדר וואס איו נבעיך
אפאיקורוס איו אויך אפאיקורוס' ולטורה דבריו מוכרין שתרי
כל הכהרין וכל עובי עיז'ם מושען. ואין לך מוטעה יותר
מהמרקיבי בנו למולך והוא חייב מיתה. אבל לשא דהא תינוק המוטל
בפירות גיב' אין לו אמונה ומ' הוא בכל ישראל ותינוק שנשבה
לבין העכו"ם מביא קדבן על שגונתו ואין דינו כמודר (שבת ס"ט).
 ומוכח דאנס רחמנא פטר' גם בחזרה אמונה? ויל' לפני המבוואר
למעלה כי ישדי האמונה מוכרין ודעת האדם מזד עצמה לא תנתן
מקום לכטירה ורק רצון האדם לפרקת על מטה את שכלו לטעות
בדברים פשוטים ומוכחים ועיכ' שגנתו עולה דון. אבל האמור
יותר לעובד עיז'ם הוא שונג ופטר מיתה כוון שסביר שעושה
ברשות התורתה. ואפשר שזו היא כוונת הראבי' ס' מפני האגדות
המשבשות הדעות. מינין שטעו'ן איןנה מדעת עצמן. אלא מפני
שמבטלן דעתן לדעת האגדות מתוך כל דבר ר' הלל אמר מורה. שר' הלל
ליישראאל שכבר אכלו בוימי חזקה. ואיך אפשר לומר. שר' הלל
יצא מכל ישראל חי. שר' כפר באחד מעיקרי הדת' ולפי
המבואר ניתא. שר' הלל אמר כן מפני טפהה בהבנת הכתובים והוי
כאומר מותר ודינו כשוגן ומשווה קאמר ר' רב יוסף התם שרא ליה
פריה לר' הלל. ודעת הרמביים כי הטעות בעניין הנשמה באה מדעת
עצמם ולא מפני האגדות. כי אילו היהת דעתן צלולה לא היו
אגדות מטעות אותן והיו מזאין דרך לישב דברי האגדות שלא
יהיו נגד הדעת.

כלה לאונה פְּקָדָה ג' כ' ٩٣-٩٤

ועל הספק הט' שהוא למה לא מנת הכל העקריות
חדש העולם. אשיב ואומר. שהאמונה הזאת כבר הביאה
הרב ביסוד הד', באמורו שהאחד הנוצר הוא הלאם באמת.

כל מה שולחו איינו קדמן. שנערכיו אליו.
ענין העיקר הזה יכול בשני דברים. כמו שהתבאר
בחכמה השלישית. זו', בשואה ית' קדמן. ריל' שאין
לו תחילה ולא יכול תחת הזמן. זה שני, שאר הדברים
כולם. זולתו. אין בהם דבר קדמן. שנערכיו אליו. ר' ל' שהם
כולם מחודשים ונבראים. ולא יוכל לומר באחד מהם שהוא
קדמן. ואם איינו קדמן. הנה והוא חדש בהכרה. ולהי אמר
הרבי. שנערכיו אליו. ר' ל', שטם היה שנאמר בדבר
מה שהוא קדמן. בערך דבר אחר. נתחדש אחריה. כמו
אמרנו במתושלח שהוא קדמן מנת. נת שהוא קדמן
מאברהם. הנה מזולת הבורא ית' לא יקרה בהחלט קדמן
דבר מה. לפני שהוא חדש. והוא בלבד קדמן. ואין קדמן
גם קידימה ומניות. קידימת המחדש. למה שיחדש. ואמרנו
זה על צד ההישרה. לאמת עם היהzeit הזמן מכל הנבראים.
ומפני זה לא אמר הרבי בזה העיקר. שהשיות נצחין
שהוא השם המורה על המצויאות הבלתי נספיק. שאין לו
התחלת ולא חכלה. אבל אמר קדמן. להגיד שהוא הקודם
לפעולתו. בכל מיני הקידימות. וזה מוכיח שלא כיוון הרבי
בעיקר הזה נצחיות האל ית'. כי אם היהתו בלבד קדמן.
וכל שאר הדברים מחודשים ממשו.

ומוה יתבادر לך שהחדש אשר יאמין הרבי בעולם.
הוא חדש המיחלט. שנברא אחר האפס המוחלט. ולא כדעת